

Plan mora biti odraz hotenja in zmožnosti delavcev samih

Nadaljevanje s 3. strani

leta 1976 so pod pričakovanimi in predvidenimi rezultati v resoluciji in smernicah. Najbolj neugodni rezultati so bili doseženi v trgovini, ki je najmočnejša panoga gospodarstva v občini. Zato je potrebno zagotoviti, da delavci v organizacijah združenega dela ocenjujejo svoje rezultate ob periodičnih obračunih za prvo polletje v luči programov in sklepov, ki so bili sprejeti že ob stabilizacijski akciji lani. Ob tem je potrebno odkriti in analizirati vse tiste dejavnike, ki onemogočajo ali zavirajo izvajanje teh programov. Seveda pa je potrebno poiskati tudi subjektivne vzroke za nastalo stanje in odgovornost vseh tistih nosilcev programov, ki so bili v stabilizacijski akciji konkretno opredeljeni. Tudi same stabilizacijske programe je potrebno dopolniti in jih prilagoditi sedanjemu stanju in novim ugotovitvam. Vse elemente, ki sestavljajo stabilizacijske načrte, pa je potrebno vgraditi tudi v plane srednjeročnega razvoja in iz njih izhajajoče letne programe.

Trgovina mora postati soplaner proizvodnje

Ugotovljeno je bilo, da je bilo ob izdelavi srednjeročnih planov in njegovih osnov posvečeno premalo pozornosti enemu osnovnih faktorjev, na katerem slonijo predvidevanja srednjeročnega razvoja, in to analizi trega in tržnih razmer v naslednjem obdobju. Zaradi tega tudi posamezni kazalci za izdelavo srednjeročnih programov nerealno presegajo predvidena razmerja v republiki, mestu in občini.

Na tem področju je še posebno pomembna obveznost organizacij združenega dela s področja trgovine, ki naj v okviru ustavnega združevanja s proizvodnimi organizacijami in na osnovi razprave o skupnem programu razvoja analizirajo stanje na tržišču in dajo gospodarstvu vse informacije, da bi bili skupni programi lahko čim bolj realni. Prav tako je naloga trgovinskih organizacij, da izdelajo tudi operativne programe za izvajanje skup-

no odgovorjenih ciljev razvoja.

Eden osnovnih ciljev srednjeročnega programa razvoja je kvalitetnejše gospodarjenje, kot je bilo v preteklih letih, ko je bil razvoj, posebno v občini, v glavnem stihijski. Pri tem je pomemben element prav gotovo tudi uvajanje nove, sodobnejše tehnologije. Tega je bilo do sedaj vse premalo, delno tudi zaradi nizke akumulativne sposobnosti gospodarstva, še bolj pa zaradi odsotnosti kvalitetnih programov. Ti pa so seveda v veliki meri odvisni predvsem od kadrov v delovnih organizacijah.

Za izdelavo takih programov pa je seveda nujno združevanje dela in sredstev. Tako so zelo aktualni sklepi 6. seje OK ZKS in zborov občinske skupščine, ki so opozorili na stanje in zahtevali, da se na nekaterih področjih naredijo programi združevanja, na primer trgovine s proizvodnjo, maloprodajne trgovine, manjše zunanjetrgovinske organizacije, projektantske organizacije in gostinske organizacije med seboj, saj le sposobno in povezano združeno delo lahko realizira pomembnejše in večje razvojne programe.

Plane SIS kar najhitreje vskladiti

Že na svoji šesti seji je OK ZKS ugotovila vrsto pomanjklivosti pri organiziranju samoupravnih interesnih skupnosti in njihovem delovanju. Posledica tega pa je predvsem, da še vedno niso dokončno pripravljene samoupravni sporazumi o osnovah planov niti osnutki planov na teh področjih. Tisti dokumenti v posameznih SIS, ki pa so že pripravljene, pa so nevsklajeni. Zaradi teh ugotovitev je bil premaknjen celo rok za njihovo sprejetje. Postavljena pa je bila zahteva, da se dokumenti pripravijo v takih rokih, da bo možno pred njihovim sprejemanjem v TOZD opraviti tudi javno razpravo o teh srednjeročnih programih, v katerih morajo biti posebej obravnavana vprašanja nadaljnega razvoja delegatskega mehanizma in združevanje organizacij s področja družbenih dejavnosti, racionalizacije strokovnih služb, skratka, da bodo našla mesto vsa tista vprašanja, v katerih so imeli delavci v združenem delu ob sprejemanju letnih planov že pripombe.

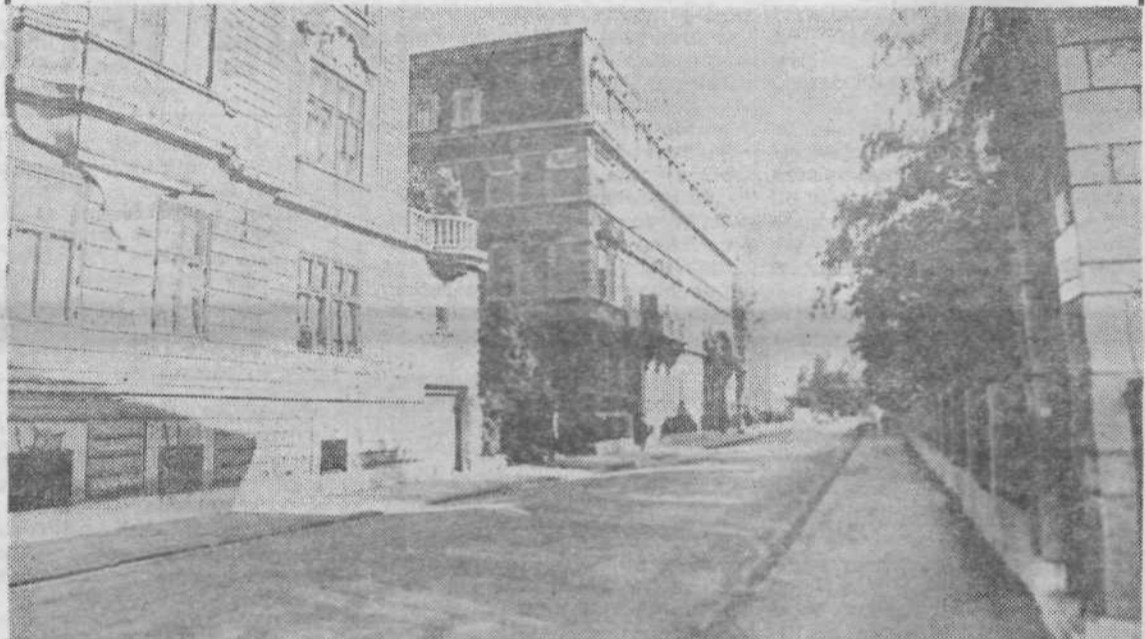
MISO JAVORNIK

Po čem je idila?

Sliki prikazujeta Trg mladinskih delovnih brigad (ali stikališče Tržaške in Prešernove ceste) ter Levstikovo ulico ob istem času. V razpravi okrog prometne ureditve Prešernove ceste je bilo izrečenih že kup besed, predvsem še ob predlogu, da naj bi del prometa prevzela tudi Levstikova ulica. Tako naj bi razbremenila predvsem del Prešernove od Erjavčeve do MDB ter tudi sam trg. Mnenja se krešejo, čas teče, omenjeni del cest pa se duši v dimu in smradu izpušnih plinov po polzevo vozečih jeklenih konjičkov, sporna ulica pa se, daleč od tega, mirno sonči. Ni moj namen buriti duhove — le ob pogledu na obe sliki razmišljam o tem, kako lepo bi bilo, če bi si križe s cestnim križem Ljubljani le bolj enakovredno razdelili. S tem bi pripomogli tudi naporom mesta pri razreševanju prometne zagate kajti obvoznice jeklene reke s v tem predelu verjetno šd dolgo ne bodo preusmerile drugam.

M. Javornik — foto I. Selan

Nadaljevanje s 1. strani

Koliko je storjenega v KS?

mo po sebi spodbudilo sodelovanje delovnih ljudi in občanov in onemogočilo forumsko delovanje. K uresničevanju te naloge so poklicane družbeno politične organizacije v KS, saj prav te lahko največ prispevajo k uspehu. Z ustanavljanjem terenskih odborov SZDL bi organizacijo zelo okrepili v KS. Tako se bo SZDL neposredno naslanjala in izhajala iz interesov delovnih ljudi in občanov. Terenske odbore, ki imajo bogato zgodovinsko tradicijo iz NOB, bi ustanovili na območjih s približno tisoč do poldruhi tisoč prebivalcev, šteli pa naj bi 7 do 9 iz svojega okolja izvoljenih občanov. Ustrezneje bi se morala SZDL organizirati tudi na občinski ravni.

Kadrovsko bazo v KS je treba razširiti. Vsaka KS mora imeti zagotovljene družbene prostore, ker brez njih ni osnovnega pogoja za uspešno delovanje.

Terenski odbori

O delu komisije za organiziranost in razvoj pri OK SZDL od januarja, ko je predsedstvo OK SZDL sprejelo osnovne teze

o oblikovanju terenskih odborov, je spregovoril predsednik komisije Janez Hafner. V občini Ljubljana Center sta samo dve krajevni skupnosti resneje pristopili k oblikovanju terenskih odborov: KS Tabor in KS Poljane. Prva je že oblikovala pet sosesk, ki se organizacijsko približno pokrivajo z volilnimi enotami. Na območju soseske delujejo tudi osnovne organizacije ZK, ki so se vključile v aktualne družbenopolitične naloge v krajevni skupnosti, kot na primer v razprave ob sprejemanju novega krajevnega statuta, srednjeročnega družbenega plana itd.

Na Poljanah so terenski odbori, bili naj bi štirje, pravzaprav šele v fazi nastajanja.

V vseh drugih krajevnih skupnostih občine Ljubljana Center kot tudi v drugih ljubljanskih občinah o terenskih odborih še razmišljajo. Najdlje so prišli v občini Bežigrad, kjer imajo na vaškem območju vaške odbore, ki štejejo po tri člane.

Janez Hafner je v nadaljevanju dejal, da bi bilo primerno, glede na tradicijo iz NOB, terenske odbore SZDL imenovati

krajevne organizacije. Prvotno je bilo zamišljeno, da bi terenski odbori imeli zaledje petsto do tisoč občanov, komisija pa predlaga, da bi bilo zaledje večje. Terenski odbori naj bi pokrivali območje s tisoč do tisoč petsto prebivalcev.

S tem v zvezi bo treba namestiti več skrbi delu hišnih svetov, da bi ti razširili vsebino svojega dela na področje družbene samozagrade, komunalne graditve, urbanistične ureditve...

Komisija meni, da bi bilo dobro pripraviti določila terenskih odborov.

Osnova za delo terenskega odbora mora biti krajevna konferenca. Tudi kadrovsko naj bi se tesneje povezali. Tako naj bi bil predsednik terenskega odbora hkrati član izvršnega odbora.

Tudi druge družbenopolitične organizacije bi morale biti organizirane na terenu. Izkušnje take organiziranosti ZK v KS Tabor so spodbudne. Po podobni poti bi verjetno morali kreniti tudi ZZB in ZSM. Podobna organiziranost sindikata pa ostaja še tema razpravljanja.

Vsebinsko dela terenskih odborov bi zaenkrat lahko opredelili tako:

1. Obveščanje občanov in izmenjava stališč z zbori občanov ipd.
2. Terenski odbor naj bi od-

igral svojo politično vlogo pri razčiščevanju aktualne družbenopolitične problematike.

3. Spremljanje in razvijanje vseh oblik samouprave krajanov.

4. Kadrovska politika. V okviru krajevne konference naj bi imeli terenski odbori spiske dvesto ali tristo evidentiranih možnih kandidatov. Te spiske naj bi pošiljali krajevni konferenci ali krajevni skupnosti.

Ob oblikovanju krajevne konference kot fronte vseh družbenopolitičnih organizacij bo potrebno nekoliko preoblikovati krajevno konferenco samo.

Pismeni poziv

V razpravi je tovariš Bertonec povedal, da je bilo poprej na zborih delovnih ljudi in občanov navadno 80 do 90 udeležencev, zdaj pa so prek sosesk uspeli pridobiti blizu 150 občanov in delovnih ljudi. Komuniste v krajevni skupnosti so pismeno pozvali, naj se vključijo v dejavnost krajevne in stanovanjske samouprave. Vendar so se komunisti v nasprotju s pričakovanjem skromno odzvali. Tudi mladi komunisti, ki so bili sprejeti med člane šele pred kratkim, se v tem primeru niso izkazali.

Hišni sveti imajo pomembno vlogo povezave vsake hiše s krajevno samoupravo. V samo-

upravni stanovanjski skupnosti bo treba spremeniti dosedanj način dela, ki je premalo učinkovit. Hišnim svetom bi bilo treba pomagati s posvetovanji in drugimi oblikami pomoči.

Dva stebra krajevne samouprave

V nadaljevanju razprave je tovariš Škulj dejal, da delavci zadovoljujejo svoje interese, obseg le-teh pa je odvisen tudi od tega, ali delavci na območju KS stanujejo ali samo delajo. Organizacijsko je treba krajevno samoupravo v občini nasloniti na dva stebra: na hišno samoupravo in na povezovanje z OZD in z delovnimi skupnostmi, ki so na območju občine Center še zlasti številne.

Tako imenovano prisilno upravo bi smeli uporabiti predvsem takrat, ko so odnosi v večstanovanjski hiši porušeni do te mere, da hišne samouprave ni. Namen prisilne uprave bi moral biti, da zagotovi pogoje za delovanje hišne samouprave. Tu pa smo že pri srži problema: hišno samoupravo ne gre samo vzpostaviti, marveč jo je treba tudi usposobiti in ji zagotoviti pogoje delovanja.

